

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ 2015. Ε' ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Μαρίας οσίας Της Αιγυπτίας.

Μάρκου επισκόπου Αρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου και των συν αυτοίς.
Έτος 8^{ον} Τεύχος 336

Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία
καί η άκτιστος Θεία Χάρις

Σήμερα πέμπτη Κυριακή των Νηστειών, μνήμη της Οσίας μητρός ημών Μαρίας της Αιγυπτίας, που εκοιμήθη εν ειρήνη την πρώτην Απριλίου. Ολόκληρη η Θεία Λειτουργία χριστιανοί μου, είναι μια δοξολογική προσφορά των πάντων, στον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν, στον Θεόν Πατέρα και στο Άγιον Πνεύμα. Είναι όμως και μια συνεχής ευχαριστία για όλα τα αγαθά πού ακόμα και χωρίς να το γνωρίζουμε μας παρέχει η αγάπη Του. Ιδιαίτερα για την δυνατότητα που μας δίνει ο Θεός, μέσα από τα Πανάχραντα Μυστήρια, να ξαναγίνουμε και πάλι παιδιά του, να μπορούμε να μετέχουμε πλούσια στη Θεία Του Χάρη. Έτσι και η Οσία Μαρία η Αιγυπτία κατάπληκτη από το μεγαλείο της μακροθυμίας, και της αγάπης του Θεού, δεν έπαψε ούτε για μια στιγμή να μην εκφράζει την ευγνωμοσύνη και ευχαριστία της προς την άπειρη ευσπλαχνία Του. Σαράντα οκτώ ολόκληρα χρόνια σκληρή άσκηση, νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, και πνευματική λατρεία. Μέσα στην έρημο, ηγωνίζετο σκληρά η Οσία Μαρία η Αιγυπτία, και η έρημος πλημμύριζε από ζωή. Η άμμος γέμιζε από λουλούδια και η φοβερή (ζέστη) και ο άρρητος εκείνος καύσωνας μεταβάλλονταν σε ουράνια δροσιά. Για φίλους και συντροφιά, είχε τα άγρια θηρία. Και τα πάντα γύρω της πλημμύριζαν από το φως της τρισηλίου Θεότητας. Γι' αυτό και ζούσε μέσα το αρχαίον κάλλος των Πρωτοπλάστων, πριν από την πτώση τους. Και έτι περισσότερο ζούσε στη φυσική εκείνη κατάσταση, που με τα μάτια της ψυχής της ανοικτά, μέσα από την πνευματική διαφάνεια του φωτισμένου νοός της, εβίωνε και ησθάνετο με την καρδιά της την ενέργειαν και τους ανασασμούς του Παναγίου Πνεύματος.

Έτσι ζούσε η Οσία Μαρία. Τα πάντα γύρω της και μέσα της ήταν Παράδεισος. Η αμαρτία όμως πολεμήθηκε σώμα με σώμα. Ιδιαίτερα στην πάλη με τους λογισμούς, μέσα στο νου. Και ειδικότερα τα πρώτα δεκαεπτά χρόνια, τα οποία ήσαν και τα σκληρότερα στην άσκησή της. Εμείς όλοι άραγε οι σημερινοί Νεοέλληνες χριστιανοί πως ζούμε; Ακούμε τη φωνή της αρετής ή τη φωνή της αμαρτίας; Ακούμε την φωνή του Ευαγγελικού λόγου, ή τα συνθήματα του κόσμου του σημερινού της αμαρτίας; Με την κάθε μας αμαρτία, με την

κάθε μας δηλαδή άρνηση, στο να ακούσουμε, τη φωνή του Χριστού και της Εκκλησίας Του, που απευθύνεται στις καρδιές μας από τους αντιπροσώπους Του επί της γης, δηλαδή τους επισκόπους και πρεσβυτέρους, είναι σα να βρίζουμε τον εν Τριάδι Θεόν, να προσβάλλουμε το Ευαγγέλιο και τους ιερούς κανόνες και να υποτιμάμε ακόμα και τους ίδιους τους εαυτούς μας, επειδή είμαστε πλασμένοι κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν δική Του. Αν με πείσμα και με τη θέλησή μας παραβλέπουμε τις εντολές του Θεού, και ικανοποιούμε εγωιστικά τις επιθυμίες των διαφόρων παθών μας, τότε είμεθα άξιοι κολάσεως. Είμεθα άξιοι της μαύρης χάριτος. Όταν μας παρασέρνουν χριστιανοί μου τα διάφορα συνθήματα των ημερών μας, δαιμονοκρατούμεθα, και δεχόμεθα το σκοτάδι σαν φως και το φως σαν σκοτάδι.

Πρώτη έρχεται σε αξία η Εκκλησία και ύστερα η πολιτεία με τους νόμους της. Διότι πρώτα είμεθα πολίτες της Βασιλείας των ουρανών, και ύστερα πολίτες αυτής της γης. Η Αγία Γραφή που είναι η αδιάψευστος αλήθεια, μας βεβαιώνει ότι «ημών γαρ το πολίτευμα εν ουρανοίς υπάρχει». Κάθε αμαρτία είναι όχι μόνον μια βρισιά στην ανθρώπινη φύση μας που πλάστηκε κατ' εικόνα Θεού, αλλά και φανερή ανταρσία κατά του Αγίου Θεού. Η φυσική όμως κατάσταση του βαπτισμένου ανθρώπου, είναι να ζει σύμφωνα με το Πανάγιο Θέλημα του Θεού, διότι Αυτός τον έπλασε. Όπως εκφράζεται από τους Αποστόλους, τους διαδόχους των Αποστόλων, τους διαδόχους αυτών και τους διαδόχους αυτών, μέχρι και σήμερα που είμεθα εμείς οι ιερωμένοι, με γνώμονα πάντοτε το Ευαγγέλιο και τους ιερούς κανόνες, που πηγάζουν μέσα από το πηδάλιον της Εκκλησίας.

Η Οσία Μαρία η Αιγυπτία, πρότυπο μετανοίας μέσα στους αιώνες, προτίμησε να υποστεί αφάνταστες ταλαιπωρίες, κακουχίες και στερήσεις μέσα στην έρημο, παρά να βρεθεί ξανά δούλη στην φρικτή αμαρτία.

Γιατί είναι όντως η αμαρτία φρικτή και πηγή κάθε δυστυχίας για τον κάθε Ορθόδοξο χριστιανό που με αυτήν βρωμίζει τον Χριστό και την πίστη Του. Η αμαρτία είναι κρίσις με τον Θεόν. Είναι ανταρσία κατά του Θεού. Η αμαρτία λερώνει και κουρελιάζει τον χιτώνα του Αγίου Βαπτίσματος. Γι' αυτό και απαιτείται η μετάνοια που αποκαθιστά τις σχέσεις μας με τον Θεόν, μας δικαιώνει μέσα από το έμπρακτο μυστήριο της Ιεράς Εξομολογήσεως, και μας καθιστά πάλι παιδιά του, παιδιά της Βασιλείας των Ουρανών. Η Εκκλησία μας αδελφοί μου, μέσα στην πατρίδα μας αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, ιδιαίτερα όμως σε μας, έχει ναούς, ναούς και ναούς και εξωκκλήσια και παρεκκλήσια σε κάθε γωνιά της γης μας. Έχει όμως αρχιερείς, έχει πρεσβυτέρους, έχει διακόνους, έχει τα πανάγια σωστικά μυστήρια, αλλά έχει και ιερούς κανόνες, όπως και την Ιεράν Παράδοσιν. Έχει το Ευαγγέλιο, την Αγία Γραφή, έχει Αγίους, έχει μάρτυρας, ιεράρχες και οσίους. Και όλως ιδιαιτέρως έχει το Αίμα του Ιησού Χριστού, το εκχυθέν υπέρ του κόσμου ζωής και σωτηρίας. Όποιος χριστιανός τα αρνείται όλα αυτά που είπαμε, είναι σαν να προδίδει τον Χριστόν, όπως ο Ιούδας.

Η Οσία όμως Μαρία δεν πρόδωσε το Βάπτισμά της. Αγωνίστηκε γενναία, υπέφερε απεριγράπτους πειρασμούς, και δυσκολίες, ακριβώς για να μην ολιγοψυχήσει, και γυρίσει πίσω στην αμαρτία, στον ίδιον ξέραμα. Γι' αυτό πόνεσε, ίδρωσε, έλειωσε, μάτωσε και υπέφερε μέχρι εξαντλήσεως. Όχι για μια

μέρα, όχι για μια βδομάδα για ένα μήνα, για ένα χρόνο, αλλά για σαράντα οχτώ ολόκληρα χρόνια. Τα έδωσε όλα, ακόμα και τη ζωή της, για να μην προδώσει τον Χριστόν, με κάποια αμαρτία έστω και μέσα στο μυαλό, με τη σκέψη και με τον λογισμό της. Έδωσε το αίμα της, και έλαβε την χάριν του Αγίου Πνεύματος. Το βεβαιώνουν και οι Πατέρες, «Δώσε αίμα και λάβε πνεύμα». Και αυτή η Θεία Χάρη που παίρνει ο κάθε χριστιανός με το Άγιον Βάπτισμα, είναι η ίδια που τον φρουρεί, που τον φωτίζει, που τον οδηγεί στη σωστή πίστη, στο ορθό δόγμα, στις ορθές πράξεις, στην άσκηση, στο αγγελικό πολίτευμα ή στον σώφρονα γάμο, στην ομολογία, ακόμα και στο μαρτύριο. Αυτή η Χάρις, είναι η άκτιστη Θεία Χάρις του εν Τριάδι Θεού. Αυτή η άκτιστη Χάρις είναι το φως εκείνο το γλυκύτατο, που καταυγάζει και φωτίζει ψυχές και σώματα ακόμα δε και αυτήν την άψυχον κτίσιν. Ιδιαίτέρως καταυγάζει τις ψυχές και τα σώματα, εκείνων εκ των αγωνιζομένων πιστών χριστιανών, που όχι μόνον αγαπούν και ποθούν ειλικρινά τη Βασιλεία των Ουρανών, αλλά είναι έτοιμοι να χύσουν και το αίμα τους για την αγάπη του Χριστού την Αγία.

Αυτή η Θεία Χάρις αδελφοί μου, είναι αναστάσιμη χαρά, που προσφέρει πνεύμα ζωής, και τροφή αθανασίας. Είναι δύναμις πνευματική, που με χαρά υπομένει θλίψεις, στεναχώριες, αρρώστιες, βάσανα, πρόωρους θανάτους και αναπηρίες και πειρασμούς της ζωής. Είναι φως στο δρόμο της ζωής μας. Είναι σιγουριά και ασφάλεια στις επιθέσεις της κακίας του κόσμου και στο φθόνο των δαιμόνων. Και όλα αυτά που είπαμε, δεν είναι κάποια έτσι ωραία λόγια, για να κάνουμε καλή εντύπωση και να πούμε «τι ωραία τα είπε ο παπάς», ή έτσι τα είπαμε για να περάσει η ώρα, και να πούμε ότι κάναμε ένα κήρυγμα δήθεν σπουδαίο, όχι. Όλα αυτά είναι πνευματικές εμπειρίες με θεία γνώση, που προσφέρει η Εκκλησία μας, μέσα από την κάθε Θεία Λειτουργία, όπως την προσέφερε και σήμερα, και θα την προσφέρει σε λίγο με την Θεία Κοινωνία. Έτσι αποφεύγοντες την αμαρτία, - πόσοι από μας την αποφεύγουμε –ζούμε από τώρα τον αρραβώνα της τελειότητας της Βασιλείας των Ουρανών. Γι' αυτό άλλωστε ερχόμεθα στην Εκκλησία, για να λάβουμε την παντοδυναμία και τον φωτισμό της Θείας Χάριτος, ώστε αποτελεσματικά να αντιμετωπίσουμε το τριπλό κακό της ζωής. Τον κόσμο, τη σάρκα, το διάβολο. Και πολεμώντας ειδικά το διάβολο, πολεμούμε και όλους τους εχθρούς της πίστεως, με την μάχαιρα του πνεύματος ό εστί ρήμα Θεού, δηλαδή, ο φωτεινός και κοφτερός πνευματικός λόγος του Θεού.

Η Θεία Χάρις είναι ακόμα χριστιανοί μου, και ουράνια πνευματική αφή, διότι όπως κάποιος αισθάνεται τα ρούχα που φοράει επάνω του, και όλοι μας αισθανόμαστε τα ρούχα που φοράμε επάνω μας αυτή τη στιγμή και γω μαζί με τα ρούχα και τα ιερά άμφια, έτσι και ο χαριτωμένος χριστιανός αισθάνεται ντυμένος από το ένδυμα της χάριτος του Παναγίου Πνεύματος, και είναι όλος φως.

Σε κάποια ιδιαίτερη στιγμή πνευματικής προσευχής, και ειδικότερα της νοεράς καρδιακής προσευχής, ή και της θείας μεταλήψεως ύστερα από λίγο, αισθάνεται βιωματικά την ακατάληπτη αυτή ουράνια αφή, ως άλλο ένδυμα να τον καταλαμβάνει ολόκληρο. Είναι σαν να ενδύεται λαμπερά ενδύματα φωτός, σαν και αυτά που φορούσε η Οσία Μαρία η Αιγυπτία στην έρημο, τα τελευταία 30 χρόνια της ζωής της.

Αυτό το θείον άκτιστο φώς, η δόξα και η βασιλεία και η μεγαλοσύνη, του θεανθρωπίνου προσώπου, του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, που περιέλαμψε και τους τρεις μαθητάς, στο όρος Θαβώρ, τον Πέτρο τον Ιάκωβο και τον Ιωάννη, την ώρα της μεταμορφώσεως, είναι το ίδιο που συνοδεύει όπως προείπαμε την ασκητική ζωή της Οσίας Μαρίας, που φώτιζε το δρόμο της ερήμου και που της έδινε δύναμη και πίστη για να υπομένει αγόγγυστα τους πειρασμούς και τις θλίψεις, και προπαντός την ατέλειωτη μοναξιά μέσα στον αόρητο καύσωνα της ερήμου. Είναι το ίδιο άκτιστο φως, που την δρόσιζε την ημέρα και την θέρμαινε την νύχτα, όχι όμως χωρίς κόπο και δάκρυα. Είναι το ίδιο που της έτρεφε το μαραμένο σώμα και της γλύκαινε τα διψασμένα χείλη της.

Είναι εκείνο το ίδιο που διαποτίζει και τα ιερά λείψανα και τα ενδύματα των αγίων, για προσέξτε το, γιατί όταν προσκυνάμε και ασπαζόμεθα τα Ιερά Λείψανα, μπορεί η ψυχή απ' αυτά να έχει φύγει, έμεινε όμως η άκτιστος χάρις του Παναγίου Πνεύματος, και προσκυνούντες αυτά τα ιερά λείψανα, ή το ιερό σκήνωμα ενός αγίου, προσκυνούμε την Χάρη του Παναγίου Πνεύματος, γι' αυτό και ευωδιάζουν.

Είναι το ίδιο φως, που και σε όλους εμάς που είμεθα γνήσια παιδιά της Ορθοδόξου Εκκλησίας, δίνει ζωή και δύναμη, κουράγιο και νόημα, νόημα της αληθινής εν Χριστώ ζωής στην ύπαρξή μας. Γιατί μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία οι χριστιανοί δεν καλούνται να γίνουν μόνον καλοί άνθρωποι, καλούς ανθρώπους έχουμε πολλούς, δόξα σοι ο Θεός, και πιστεύω ότι όλοι μας εδώ μέσα, είμαστε πολύ καλοί άνθρωποι. Αμ δέν χρειαζόμαστε καλούς ανθρώπους. Θέλουμε αγίους χριστιανούς, που να γίνουν θεοφόροι και πνευματοφόροι. Καλούνται δηλαδή να γίνουν συμμετοχοί στο θεομένο Σώμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, και συμμετοχοί στο Σώμα της Εκκλησίας. Και έτσι να τρέφονται απ' την αστείρευτη πηγή του Θείου Λόγου, το Ιερόν Ευαγγέλιον, και να αναπνέουν το άκτιστο οξυγόνο της αιωνιότητος, τη Χάρη δηλαδή του Αγίου Πνεύματος, που μεταδίδεται ειδικότερα από το ιερό μυστήριο της Θείας Μεταλήψεως, της Θείας Ευχαριστίας, της Θείας Μεταλαβιάς. Και όταν κοινωνούν τα παιδιά σας, κοινωνάτε και σεις. Είστε το ίδιο αίμα. Για προσέξτε καλά τους λογισμούς, και τις σκέψεις σας εκείνη τη στιγμή. Ο ιερέυς στέκεται μπροστά στην Ωραία Πύλη, ή στο πλάι και μεταδίδει την Θεία Κοινωνία. Προσέξτε σας παρακαλώ. Πόσο πολύ εύκολα φεύγει η Χάρις του Παναγίου Πνεύματος απ' το Άγιο Ποτήριο και μπορεί να εισέλθει στις ψυχές σας. Αρκεί να φωνάζετε το «ήμαρτον» και το «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησόν με».

Η σημερινή εορταζόμενη Αγία Μαρία η Αιγυπτία, καλεί όλους τους σημερινούς νεοέλληνες Ορθοδόξους χριστιανούς, και μας, εδώ που είμαστε σήμερα εκκλησιαζόμενοι στο ναό της Αγίας Βαρβάρας να την μιμηθούμε. Όχι βέβαια στην ασκητική ζωή της ερήμου, αλλά στην πνευματική ζωή, στον πνευματικό αγώνα κατά των παθών και των δαιμόνων, και ιδιαιτέρως να την μιμηθούμε στην μετάνοια. Διότι μόνον με την μετάνοια, θα γεμίσουμε από φως και Θεία Χάρη. Η μετάνοια αληθινή θα ανοίξει τον δρόμο της σωτηρίας.